

Ad 1

At en person får sukkersyge, er slemt nok. At vedkommendes økonomi samtidig belastes temmelig voldsomt, er aldeles ubegrundet. Lige så ubegrundet er det, at en kommunes sociale udgifter skal være afhængige af, hvor mange sukkersyge der tilfældigvis bor i kommunen. Derfor foreslås det, at staten fuldt ud dækker sukkersygepatienters udgifter til insulin, kanyler, testmidler og insulinpumpe eller -pen.

Forslagsstillerne er klar over, at sukkersyge med denne ordning stadig påføres ekstraudgifter til diætkost, men der vil naturligvis stadig være mulighed for at bruge bistandslovens § 48, stk. 1, til

dækning af de merudgifter til forsørgelse, der følger af at have et hjemmeboende sukkersygt barn.

Ad 2

Ud fra rent saglige hensyn burde den skitserede nyordning være indført for adskillige år siden. Når VS nu foreslår ikrafttræden så sent som 1. januar 1987, er det både for at sikre mulighed for en bred offentlig debat om den konkrete udformning af nyordningen og for at give mulighed for en sammenhængende nyudvikling af handicappolitikken i tråd med de retningslinjer, som er indeholdt i den lange række af forskellige VS-forslag på området, der er fremsat samlet.